

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Antibarensi Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

votione nostra & fidelitate carissimi in Christo filij nostri F. Siciliae Regis illustris fideliter persistentes, à prædicto Marcoaldo & fautoribus ejus vobis caveatis & regno, qui sanguinem vestrum sitiunt, & inducere vos nituntur in perpetuam servitutem, ne per insidias vel fraudem aliquid valeat machinari. Nec credatis mendaciis ejus, si fortè se aliter à nobis receptum esse confingat, aut nos in regno jurisdictionem sibi aliquam concessisse; sed ad defensionem regni viriliter assurgatis: quia virtus ipsius, per Dei gratiam, jam est penè penitus annullata. Nos enim, dante Domino, nec vobis nec regno aliqua deerimus ratione.

*ANTIBARENSI
Archiepiscopo.*

Epist. 180.
De Soacensi
Episcopo, homicidij reo.

Cum accessisset nuper ad apostolicam sedem venerabilis frater noster B. Soacensis Episcopus, super eo quòd dicebatur de homicidij crimine infamatus, coram nobis & fratribus nostris misericordiam sedis apostolicæ suppliciter implorabat. Cum autem nobis de facti serie non constaret, de processu ipsius à dilectis filiis Iohanne Capellano & Simone Subdiacono nostris, qui rei veritatem plenius cognoverunt, dum in partibus Diocliae legationis officio fungerentur, inquisivimus diligenter: ex quorum assertionem tenuimus quòd cum ingressi provinciam Dalmatiæ superioris fuissent, à majore parte Cleri & populi Soacensis de reatu homicidij dictum invenerunt Episcopum infamatum. Cum autem ad ipsius Ecclesiam accessissent, in præsentia ejusdem Cleri & populi Soacensis infra Missarum solennia quidam de civibus, S. nomine, libellum ipsi accusationis porrexit, asserens se testibus probaturum quòd Episcopus reus esset homicidij perpetrati. Episcopus verò per instrumentum purgationis oblatum, quo jurasse cum duobus Episcopis dicebatur se nec fecisse homicidium illud nec fieri præcepisse, innocentiam suam ostendere satagebat. Quod tam tua quam illorum Episcoporum assertionem qui compurgatores fuisse dicebantur, falsum penitus repererunt, cum nullum à compurgatoribus exhibitum fuerit juramentum. Vnde causam ipsam, ut populi scandalum sedaretur, duxerunt juris ordine tractandam, & per receptionem testium productorum in Concilio apud Antiba-

rum congregato, voluerunt per confessionem ipsius intelligere plenius veritatem: cujus fuit tale responsum, quòd nec fecerat neque præceperat fieri homicidium perpetratum, & tam accusatores quam testes inimicos suos existere capitales. Et cum homicidium illud à T. & I. Presbyteris assereret perpetratum, objectum fuit ei ab accusatore prædicto quòd præscriptum T. in Presbyterum ordinarat, in quo se confessus est peccavisse. Verum cum dicti Legati pariter pertractarent super his quæ coram eis fuerant aditata, die sequenti mitram eis & anulum in tua & Episcoporum præsentia, qui convenerant ad Concilium, resignavit: quæ ab eisdem post aliquot dies repetiit, asserens se ob hoc velle ad sedem apostolicam proficisci, cui & adversariis pariter datis dimissoriis, certus fuit à jamdictis Legatis terminus assignatus. Ceterum inter alia quæ dictus Episcopus in nostra & fratrum nostrorum præsentia recognovit, confessus est & non negavit se præfatum T. in Presbyterum ordinasse postquam ipsum reatum homicidij audierat & crediderat commisisse; cujus factum, cum familiaris esset ipsius, non poterat penitus ignorare. Cum ergo secundum Apostolum Episcopus bonum testimonium debeat & ab his qui sunt intus & ab his qui sunt foris habere, qui ad curam positus aliorum, in se ipso debet ostendere qualiter alios in domo Domini oporteat conversari, nec perferens memorandi criminis labem, lucidam gerat sacerdotij dignitatem; nos attendentes quod fatius sit Domino in inferiori ministerio deservire quam graduum sublimitatem appetere cum scandalo aliorum, Episcopum ipsum monuimus diligenter ut postquam episcopalia insignia resignarat, citra pontificale fastigium creatori suo devotum impenderet amodo famularum, quod in humilitatis spiritu & contrito animo visus est acceptasse, unde ipsius propositum dignis laudibus commendamus. Ceterum quoniam non sine nostro & Cleri posset opprobrio mendicare, cum de provisione ipsius propter locorum incertitudinem deliberare providè non possemus, ad petitionem ipsius fraternitati tuæ duximus apostolicas litteras destinare, præcipiendo mandantes quatenus de Soacensis episcopatus proventibus ei competenter in necessariis facias provi-

deri, ne pro defectu temporalium rerum propositum ejus valeat impediri. Et quoniam quidam, coram te propriis nominibus designandi, eum dicuntur rebus propriis contra justitiam spoliasse, alij verò manus in eum sacrilegas injecisse; volumus & mandamus ut si rem ita invenieris se habere, & primos ad ablata redenda in integrum appellatione remota compellas, & alios excommunicatos publicè nunties, & sicut excommunicatos tamdiu facias evitari, donec passo injuriam s. c. &c. t. r. l. a. s. a. u. a. Datum Laterani VII. Idus Septembris.

*CANTVARIENSI
Archiepiscopo.*

*Epist. 181.
Vt abulum
quendam in
Processionibus
corrigat.*

Cum bona sint coram Deo & hominibus secundum Apostolum providenda, Episcopis, qui successores Apostolorum existunt, & lux mundi & sal terræ Veritatis testimonio perhibentur, est summopere attendendum ut via regia incedentes, nec declinantes ad dexteram vel sinistram, neque conscientiam propter famam neque famam pro conscientia derelinquant; sed sic inter ea irreprehensibiliter gradientur, quòd nec impij apud Deum, qui videt in corde, nec crudeles apud homines, qui vident in facie, judicentur. Sanè conquerentibus dilectis filiis monachis Cantuariensibus nostris est auribus intimatum, quòd te præsente, in processionibus quæ in Ecclesia ipsa solenniter celebrantur, quandoque præcedunt quandoque sequuntur inter te ipsosque monachos, quasi separantes caput à membris, Clerici seculares, eorundem insuper stalla in choro contra consuetudinem coartantes. Ex hoc autem dignitati Cantuariensis Ecclesiæ plurimum detrahitur & honori, & scandalum, sicut dicitur, generatur in cordibus infirmorum, ac quies Deo famulantium perturbatur, & devotio deperit popularis, dum in eodem collegio diversæ professionis & habitus cernuntur homines sociari: quorum alij vestiuntur vilibus, alij pretiosis; quidam velatis incedunt capitibus, alij denudatis. Cum igitur sit incongruum ut in uno & eodem officio professio dispar existat, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus circa ea quæ præmissimus corrigenda sollicitudinem adhibeas pastoralem; ut & scandalum tollatur de medio, propter quod multa sunt

sæpius omittenda, sicut jam alia vice tibi recolimus intimasse, atque in Cantuariensi Ecclesia regimini tuo commissa, quæ celebrem locum obtinet inter Ecclesias Anglicanas, nihil reprehensione dignum occurrat, unde ad alias religionis & honestatis exemplum convenit derivari. Tunc enim meliùs, sicut tua fraternitas non ignorat, subditos tuos corrigere poteris, & ad frugem reducere meliorem cum in capite nihil inventum fuerit quod meritò debeat reprehendi. Dat. Lat. Idibus Septembris.

*NOBILI VIRO R. COMITI
Licij.*

Devotionis & fidei puritatem, quam erga nos & Romanam Ecclesiam matrem tuam ac regis sublimitatis coronam habere dignosceris, diligentius attendentes, petitionibus tuis libenter annuimus, & eas, quantum cum Deo & honestate nostra possumus, gratanti animo promovemus. Eapropter, dilecte in Domino fili, tuis justis precibus grato concurrentes assensu, personam tuam cum omnibus bonis quæ impræsentiarum rationabiliter possides, specialiter autem Licij Comitatum, aut in futurum justis modis Deo propitio poteris adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. Nulli ergo &c.

TARVISINO EPISCOPO.

Significasti nobis per litteras tuas quod quidam Clerici tuæ diocesis, licet ecclesiastica beneficia sint adepti, comam nutriunt, quidam etiam incedunt in habitu laicali, laici quoque ascribi volentes militia clericali, cum à te promoveri non possint, cum litteris Archidiaconi tui ad Episcopos vicinos accedunt, & ab eis se faciunt ordinari. Volentes igitur hujusmodi excessibus obviare, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus Clericos qui comam nutriunt, & incedunt in habitu laicali, nisi ad commonitionem tuam deposuerint comam & clericalem servaverint tam in vestibus quàm in aliis honestatem, usque ad correctionem idoneam à beneficiis suorum perceptione, sublato appellationis obstaculo, nostra & tua frater auctoritate suspendas. Interdicas autem Archidiacono tuo ne sine conscientia & auctoritate tua concedat suas litteras promo-

*Supra lib. 1.
epist. 432.*

*Epist. 181.
Recipit illum
sub protectione
apostolica.*

*Epist. 181.
Ne Clerici
comam nutriant,
aut laicali
veste utantur.*

*Cap. Significasti
De officio
Archidiaconi.*